

Nepārtraukta līdzekļu griešana izglītībai ir ceļš uz valsts tumsonību

Bieži tiek runāts par to, ka Latvijā esot nepieciešams veikt strukturālās reformas izglītības sistēmā.

Reformas izglītībā tiek veiktas nepārtraukti – gan atbilstoši ES prasībām, gan arī reālajai situācijai. Ja finansējums augstskolām tiek samazināts trīs reizes, mums ir jāizlemj, ko darīt – no katriem desmit pasniedzējiem sešus atlaist vai arī visiem būtiski samazināt atalgojumu.

Strukturālo reformu veikšana un izdevumu samazināšana ir viens un tas pats. Tās ir izmaiņas struktūras uzbūvē, kad, piemēram, no trīs augstskolas fakultātēm tiek izveidota tikai viena vai arī veiktas kādas citas tamlīdzīgas darbības. Mums

Ivars Knēts

Rīgas Tehniskās universitātes rektors

” **Nav tikai skaidrs, kā, apvienojot piecas sliktas augstskolas, ir iespējams iegūt vienu labu.**

nepārtraukti ir jāmēģina izdzīvot tā, lai, neraugoties uz kārtējo finansējuma samazinājumu, neciestu arī mācību process augstskolās.

Ir taču skaidrs, ka, lai arī lektoram maksā uz pusi mazāk, viņš studentiem lasīs visu lekciju, nevis tikai pusi.

Nesen viesojos Turcijā, kur Starptautiskās Universitāšu padomes ietvaros pulcējās ap 500 augstskolu rektoru no visas pasaules. Tur skaidri iezīmējās tendence, ka daudzas valstis mēģina arvien vairāk dibināt augstskolas. Īpaši raksturīgi tas ir Āzijas un Āfrikas valstīm – tur daudzām augstskolām nav vairāk par 5 līdz 10 pastāvēšanas gadiem. Tajā pašā laikā Latvijā tiek spriests, ka kaut ko vajag samazināt, nogriezt utt. Dzirdēti pieņēmumi, ka vajadzētu likvidēt reģionālās augstskolas. Tas nozīmē, ka Latvijas reģioniem izglītoņus cilvēkus nevajag?! Tā ir šaura domāšana, rūpējoties

tikai par to, kā šodien varētu ietaupīt naudu. Kāds Hārvarda universitātes profesors, atbildot uz jautājumu par finansējuma samazināšanas iespējām augstskolām, teica – to, protams, var darīt, taču tā ir izvēle attiecībā uz to, kādu sabiedrību mēs vēlamies redzēt. Vai nu līdzekļi tam tiek atrasti, vai arī priekšroka tiek dota ceļam uz tumsonību.

Pasaulē cilvēki arvien vairāk saprot, ka savu izaugsmi var veicināt, stiprinot augstākās izglītības lomu. Latvijā tiek spriests, ka visas augstskolas esot sliktas, tāpēc tās vajagot apvienot vienā. Nav tikai skaidrs, kā, apvienojot piecas sliktas augstskolas, ir iespējams iegūt vienu labu. Tādā veidā var iegūt tikai vienu supersliktu augstskolu.